

[Finansministeren.]

dien, dels om Skovværdien. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (S. Rasmussen) omtalte ganske vist i sin Forelæggelsestale ogsaa Ejendomsskyldværdien, men den berøres ikke af Lovforslagets Formulering, thi Bestemmelserne om Ejendomsskyld findes i Lovens § 6. Det kunde maaske tyde paa, at man har været lidt for hastig i Sammenklaskningen af Lovforslaget, saaledes at Indholdet ikke rigtig er blevet, hvad det skulde være — i alt Fald svarer Lovforslagets Indhold aldeles ikke til den ærede Ordførers Tale. Det vil maaske senere blive afgjort, om det er Lovforslaget eller Talen, der er rigtig. Det er for mig et Vidnesbyrd om, at det, der her foreslaas, er en Slags Sammenklaskning af nogle Lovforslag, som tidligere har været forelagt i Folketinget, dels i Aar, dels i forrige Samling; dem ønsker man nu at bytte Gaarde med, idet man efter den Tilbagetagelsesfest, som i Dag har fundet Sted i Folketinget, nu flytter disse Problemer over i Landstinget. At noget saadant kan komme til at foregaa lidt ubehændigt, er ikke saa underligt, det maa man tilgive de Partier, som nu forsøger sig i Fællesskab paa dette Omraade. De har tidligere hver for sig balanceret paa hver sin slappe Line; hvad her foregaa, er det første Forsøg paa at optræde samtidigt paa samme Line, og man kan derfor godt forstaa, at der kan komme nogle smaa Fejltrin den første Gang.

Hvad angaar Nedsættelsen af Statskattens Promiller, forstaaer jeg nok, at det konservative Folkeparti stiller et saadant Forslag, idet dette Parti tidligere har stillet Forslag af lignende Art i Folketinget; derimod forstaaer jeg ikke, at et saadant Forslag fremkommer fra Venstres Side. Det kunde synes, som om Partiet Venstre ikke rigtig har undersøgt sin allernærmeste Rigsdagsfortid. Da et Lovforslag af lignende Art blev forelagt i Fjor i Folketinget, blev det meget skarpt bekæmpet af det ærede Medlem af Folketinget Hr. Madsen-Mygdal, som er Formand for Partiet Venstre. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udtalte:

„Det ene Forslag angaar jo Eftergivelse af Ejendomsskatter til Staten for 1 Aar, og til dette Forslag, synes jeg, der er forskelligt at bemærke. For det første er det jo slet ikke Ejendomsskatten til Staten, der føles tyngende. Denne Ejendomsskat til Staten har nemlig op igennem Aarene været næsten fastliggende; ja, det er snart den eneste af vore Skatter, der har været fastliggende, den eneste

Skat, som jeg kan sige, vi ser paa med en vis Tryghedsfølelse; den har været solid og fast, og den har ligget, som den skulde, Aar efter Aar; op og ned — den har været fast.

„Og naar der nu skal gøres noget, gaar de Konservative løs paa denne Skat! Den er ideel som Ejendomsskat; det, vi ønsker, er en fast Afgift til det offentlige, som saa ogsaa kan kapitaliseres og indgaa i Køb og Salg.“

Det var de Ord, som blev udtalt i Folketinget i sidste Samling den 10. Februar 1931, og som findes i Folketingstidenden Sp. 4515. I dette Øjeblik, altsaa et Aars Tid senere, er Venstre gaaet med til af Hensyn til det nu indledede Samarbejde mellem de to Partier at foreslaa, at denne udmærkede Skat, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal omtalte som en ideel Ejendomsskat, en Skat, man havde Tryghedsfølelse overfor, skal forandres, saaledes som de Konservative ønskede det den Gang. Det er nok muligt, at det er en konservativ Sejr, og jeg skal ikke misunde det konservative Folkeparti nogen Sejr, men det forekommer mig, at Forslaget ikke giver Udtryk for nogen synderlig Kontinuitet i den Skattepolitik, som føres af Partiet Venstre her i Rigsdagen.

Hvad angaar mit Syn paa disse Skatter, maa jeg sige, at jeg slutter mig til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i hans almindelige Betragtninger. Jeg tror ikke, der er nogen Nødvendighed for at nedsætte disse Skatter, jeg tror ikke, det er dem, der er tyngende, og jeg tror heller ikke, det vil være klogt at begynde paa at lade Statens Ejendomsskatter være alt for stærkt bevægelige — man vil i saa Fald let komme ind paa den Betragtning overhovedet, at disse Skatter skal bevæge sig ganske paa samme Maade som de sogne- og amtskommunale Skatter. Hvis man ønsker at komme ind paa noget saadant, skal jeg for mit Vedkommende være villig til at forhandle derom, men hvis man ønsker, at de faste Skatter til Staten skal være noget, som ikke forandres fra Aar til Aar, saa tror jeg, at det foreliggende Lovforslag er meget malplaceret.

Hvad angaar dette og det efterfølgende Lovforslags almindelige Tendens og finansielle Konsekvenser, forekommer det mig, at begge Lovforslag er udarbejdet, uden at man paa nogen Maade har gennemtænkt de økonomiske Problemer, og jeg skal tilføje, at det er ogsaa det letteste. Det er en let Sag at udarbejde nogle Lovforslag, som siger: Saa og saa mange Udgifter skal